

Olivur við Neyst og Torbjørn Olsen í Norðurlandahúsinum

Tað riggar væl

Tað er altíð stuttligt, hugaligt, ja ofta inspirerandi, tá listafólk, eins og yrkjarar, royna okkurt nýtt. Ella okkurt sum bara eitt sindur øðrvisi enn tað vit eru von við.

Ifjór vár høvdu Olivur við Neyst og Torbjørn Olsen, saman við Amariel Norðoy, eina framsýning í Listaskálanum. Hon var rætttiliga traditonell. Men kortini var

istisku málningarnar hjá Olivuri finna vit aftur. Kanska eitt sindur meira sundurpettaðir — í støðum kanska í so nógv.

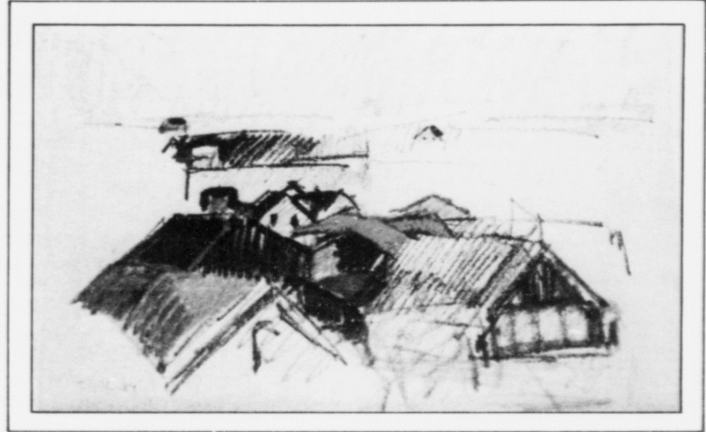
Á framsýningini í fjør var eg sjálvur — og mong við mær — ógvuliga hugtikin av einum málningi av nøkrum útróðrarmonnum, sum vóru við at fáa stampar umborð ella í land av einum »motori«. Ein kaldlig, ella ráðlig morg-

ingar við fáum men ymiskt litum strokum, men hesuferð eru nakrir av teimum meira samansettir. Kanska ikki so sermerktir, men fleiri teirra eru stak góðir.

Men á framsýningini eru ikki bara málningar.

Olivur roynir seg við collasjum og Torbjørn við raderingum og pastell, ella oljukrit-tekningum.

Sjáltsamt at siggja



Pastell eftir Torbjørni — fá strok, einfaldir litir, men frálíkur stemningur



Torbjørn og Olivur — sýndu eisini fram saman í fjør, og teir rigga væl saman

eitt so frískligt dæmi yvir henni — eitt várlot. Ti var spennandi at siggja, hvat teir báðir, Torbjørn og Olivur, høvdu at sýna fram nú í Norðurlandahúsinum. Amariel hava vit longu sæð aftur fyrr í vár.

Málningarnar hjá teimum báðum kenna vit beinanvegin aftur. Teir rætttiliga eyðkendub-

unstund, við Haraldsundi í baksýni — í bláum og gráum-támutum veðri. Hesuferð hevur hann eitt líkandi motiv. Men nú eru fleiri litir, sterkari, komnir við. Kanska ikki so gjøgnumfærð, men ein eftir mínum hugtakandi málningur.

Eyðkenni fyri Torbjørn hava verið mál-

eina framsýning í Føroyum, har collasjurnar kanska telja fjórðing av skránni.

Sjálvr fekk eg ikki ta fatan, at Olivur við samansetingini, uppbyggjanini, hevur roynt at fáa nakað ávist fram. Hinvegin kendi eg meg í einum stórbýarumhvørvi, tá eg sá tær í sterka sólljósinum í Norðurlandahúsinum. Summar teirra vóru dekorativar, litfagrar og lívgandi. Men tær siga kanska ikki vanliga føroyinginum so nógv.

Pastelltekeningarnar hjá Torbjørni vóru einfaldrar, summar stak elegantar. Við fáum litum

og strokum fær hann ein frálíkan stemning fram.

Eisini vóru tær smáu raderingarnar góðar. Tað eru fáir føroyskir listamenn sum hava raderað. Spell, ti hetta er ein listagrein ella ein arbeiðsháttur, sum eftir mínum tykki er frálíkar at dekorera við, t.d. bókur, og eru annars listarverk sum fleiri hava ráð at ognar sær.

Hetta er helst aðru ferð vit hava sæð teir báðar sýna fram saman. Og tað riggar væl. Hóast ymiskri, so kortini ikki so ymiskir, at tað órógvur heildarmyndina. Spennandi, hvat teir hava at sýna fram

komandi vár!

jo-mo

P.s. Framsýningin er opin til 8. juni.

Tannlæknavaktin Tórshavn

Bráfeingishjálpi fæst í dag og í morgin kl. 13.00 — 14.00.

Tlf. 14544.

Prógv

Aud Jacobsen, Klaksvík hevur lokið prógvum sum lærarinna á Skárup Statseminarium.



Ein collaga hjá Olivuri við Neyst.



Fýra bilsmiðir

Mánadagin fingur fýra nýggir bilsmiðir sveinabræv. Hetta fingur teir eftir teoretiska og praktiska próvtøku í 12 tímar. Seks tímar til hvønn partin.

Teir fýra, sum tóku sveinaroyndina hesuferð vóru: Jákup Páll Thomsen, úr Nólsoy, hann hevur lært á Bilcentrinum í Havn, Andreas Joensen, úr Klaksvík, hann hevur lært hjá Edvin Hammer í Havn, Svend Erik Dølm, Tórshavn, hann hevur lært hjá Reyni Service, og Bogi Lisberg, av Tvøroyri, hann hevur lært hjá Mogens Petersen í Trongisvág.